

Epidendrum heterodóxum Rchb.f.

syn. Epidendrum caracasenum Regel

Naam

Deze Epidendrum werd voor het eerst door Reichenbach f. in Bonplandia 2 : 20, 1854 beschreven.

De soortnaam is afgeleid vanuit het Griekse hetero, wat zoveel wil zeggen als: anders dan, terwijl doxum staat voor: gewoonlijk. Het duidt op de zeer speciale bloeiwijze, want in tegenstelling tot de meeste Epidendrum-soorten, die de lip naar beneden richten is het bij deze Epidendrum "anders dan gewoonlijk" en is de lip veelal naar boven gericht.

Vindplaats

Epidendrum heterodóxum heeft een zeer beperkt verspreidingsgebied. Deze soort is endemisch (alleen voorkomend in) in Venezuela en is daar op verschillende plaatsen gevonden, zoals bij Junquito en Guatapo op een hoogte tussen 600-900 m.

Beschrijving

De plant groeit epifitisch, doorgaans op bomen met een ruwe bast (vgl. Quercus robur), die veelal met mossen zijn bedekt, waaronder de enigszins platte wortels van de Epidendrum zich vasthechten aan de stam van de gastheer.

De ronde stengels kunnen een hoogte bereiken van ca. 30 cm; aan het uiteinde daarvan verschijnt de bloeiwijze. Meestal tegen de tijd dat de bloeiwijze verschijnt, vallen de onderste bladeren (afm. 14X3 cm) af.

De bloemen hebben een afmeting van ca. 2 cm breed en 3 a 4 cm hoog. De kleur is bleekgroen, naar binnen toe meer geelgroen. Er verschijnt een hangende tros met 3-7 bloemen. De achterliggende sepalen zijn 20 X 5 mm, terwijl de voorliggende sepalen 20 X 9 mm groot zijn. De sepalen zijn naar de punt toe iets verdikt en op de achterzijde mogelijk bedekt met rose vlekjes. De petalen hebben een afmeting van 19 X 25 mm en zijn aan beide zijden geelgroen van kleur. De lip is vrij dik en 12 X 14 mm groot, terwijl de onderzijde gekarteld gelobd is. De helmknop is lichtrose en heeft 2 paar polli-nia.

Tevens moet opgemerkt worden dat deze soort tegen het vallen van de avond een zeer aangename geur verspreidt.

Cultuur

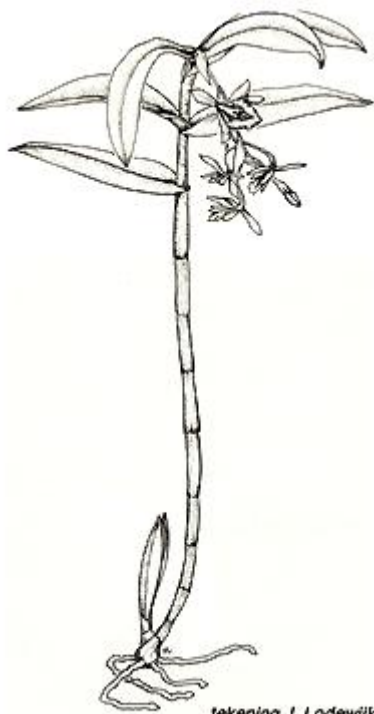
Aan de hand van de groeihoogte boven zeeniveau, 600-900 m, kunnen we constateren dat deze zich thuis zal voelen in de gematigd-warme kas.

Goede ervaringen zijn opgedaan om deze soort in plastic pot te kweken. Als grondmedium kan ondermeer middelgrove bark gebruikt worden. Dit blijft overigens zeer persoonsgebonden, uitgaande van de resultaten welke verkregen zijn bij het kweken van epifieten.

Belangrijk is echter dat het een goed doorlatend mengsel moet zijn.

Bemesten is sterk afhankelijk van de groei doch deze zal veelal gedurende de zomeravonden optimaal zijn, dan kunnen we wekelijks bemesten d.m.v. b.v. 0,5% Wuxal.

Telkens wanneer een nieuwe scheut zich heeft ontwikkeld, zal de bloeiwijze verschijnen, dit is niet zo

tekening J. Lodewijk

sterk aan een bepaald seizoen gebonden.

Overigens lijkt deze plant niet geschikt voor kamercultuur, tenzij er aan bepaalde voorwaarden kan worden voldaan. Dat geldt uiteraard voor veel soorten die bij goede omstandigheden in de kamer kunnen groeien. Om een goed microklimaat in de huiskamer te verkrijgen, zijn er vanzelfsprekend talloze factoren die dit kunnen beïnvloeden, zoals type verwarming, gaskachel, radiatoren en convec-toren etc. Uiteraard zijn er in een serre meer mogelijkheden. Van essentieel belang is dat er mogelijkheden aanwezig zijn om de R.V. naar wens te kunnen regelen.

A. Vogel
december 1980